

פ ר ט י כ ל מ ט י ג
ס.א.

מישיבת ועדה לסירותים צבוריים
סיום כ"ט אייר תש"י 16.5.50
בשעה 8.30

חברי הועדה הנוכחים:
היו"ר ח. כהן סגורי
ח. למדן
י. גיל
הרב שאג
א. תבורי
נ. הרפז
י. לם
ח. דרורית
נ. הרפז
א. פרטינגר

מ ר ז מ נ י ס :
מר יפת - מטעם משרד הסעד
מר קרמר - מטעם משרד הסעד.

סדר - היום: דיון בתקציב הסעד.

היו"ר ח. כהן סגורי:

פותח את הישיבה.
ברצוני להעיר לאי דיוקן של ישיבות
הועדה לסירותים צבוריים, החברים יודעים
שהישיבות אינן מתחילות בזמן, ולכן טרשים לעצמם לאחר, אני מציע
לקבל החלטה, שהישיבה תתחיל בדיוק, ויהיה מספר החברים אשר יהיה.
אינני מעמיד הצעה זו להצבעה, היות ואני חושב, שכל חברי הועדה
מסכימים להמשיך את העבודה בצורה שהצעת.

הרב שאג:
לדעתי, השעה 08.30 מוקדמת מדי. מדוע
לקבוע 8.30 ולהתחיל בשעה 9, אפשר
לקבוע מראש את השעה 09.00.

ח. למדן:
אני הייתי מציעה לקבוע את ישיבות ועדת
הסירותים הצבוריים ביום ושני. לשעה 10.

י. גיל:
אני מתפלא על הצעתה של החברה למדן; היא
יודעת מדוע העברנו את ישיבות ועדת
העבודה ליום שלישי, מפני שחברים רבים גרים מחוץ לעיר ואינם מספיקים
להגיע ביום שני. זו היתה הצעתו של החבר בנסוב, ואנו החלטנו להעביר
את ישיבת ועדת העבודה ליום שלישי בשעה 11.00. אם חברי ועדת העבודה
אינם יכולים להגיע ביום שני אפשר, שגם חברי העדת הסירותים הצבוריים
לא יוכלו להגיע, לכן אין טעם להעביר את ישיבת ועדת הסירותים הצבוריים
ליום שני.

י. לם:
ברצוני להציע הצעה, שכבר הצעתי אותה
בועדת הכנסת והיא, שיושב ראש הסעדות
יפגשו עם היו"ר ועדת הכנסת ויטדירו את זמני הישיבות הסונות. יתכן
שהסיעות תצטרכה לשנות את הרכב הועדות לפי נציגיהן, אבל לדעתי

פטר למצוא פתרון לבעיה זו.

היו"ר ח. כהן מגוריי: אני רוצה להביא לחשומה לבחט, עבודתה לענייני סדרי הבינה שאני משתתף בה' דנו, וממשיכים לדון בבליה זו, ואני מקווה שימצא לה פתרון אם לא בשבוע הבא, הרי בעוד שבועיים.

נ. הרמז: אני חושב, שקשה לכתור בעיה זו, היות והרבה חברים משתתפים בכמה ועדות. אני מציע, לקיים את ישיבת הועדה לשירותים צבוריים ביום שלישי למעשה 08.30 עד 11.00, ובמקרה הצורך לקיים עוד ישיבה ביום רביעי.

היו"ר ח. כהן מגוריי: מתוך דברי החברים, אני מבין, שאי אפשר לשנות את היות וכן לא את השעה. ועתה, נעבור לענייני חקציב הסעד. אנו נשמע סקירה מפי מר קרמר על חקציב משרד הסעד לטי סעיפיו השונים.

מר קרמר: ברצוני להודיע, שער הסעד מר לוינ אשר התכוונ לבוא לישיבה זו חלה ולא יוכל להופיע לישיבה.

י. גיל: הצעה לסדר. אינני רואה כל חועלת לעסוק בחקציב משרד הסעד אשר לא נתקבל על ידי הממשלה. אינני יודע לאן זה יוביל אותנו, אם נעסוק בחקציב שהוגש על ידי משרד הסעד ולא נתקבל על ידי הממשלה. על ידי כך נמטל זמן רב. אני מציע לעסוק אך ורק בחקציב, שאוטר על ידי שר האוצר, ולא לעסוק בניצח של נולדה עדיין.

היו"ר ח. כהן מגוריי: אינני מבין את הערתו של מר גיל, הרי אנו רוצים לחקן תקלות שאנו נפגשים בהן בצבור. בהיי יום יום, וזאת נוכל לעשות, לדעתי, על ידי כך, שנעבור על כל סעיף ונסוה את החקציב שאוטר על ידי האוצר עם זה שהוגש על ידי משרד הסעד.

מר קרמר: ביסוד הצעה החקציב שאנו הגשנו, הונחו עקרונות יסודיים מסוימים, ואני חושב, שהיכוח עליהם עלול לפעמים להבהיר את החמונה כולה. אם אנו הגשנו חקציב, הרי במסגרת זו לא נאחר שקבלנו כמה עקרונות יסודיים, ועתה רצוי שנבדוק באיזו מידה הם משתקטים בהצעת החקציב שהוגשה על ידי הממשלה. ברור לנו, שהחקציב, שאנו הגשנו לא יוגש מתוך יזי עה-יוזו גם עמדת השר- שהממשלה במצבה הנוכחי איננה יכולה להקציב סכום כזה לענייני סעד. אולם אנו רוצים, בכל זאת, למצוא דרך, יחד אחכט, כדי להגשים את צרכי הצבור בשטח הסעד במלואם.

א. הכרמלי: היות ואחרתי לישיבה, כי לא הבגשתי בטוב, הייתי מבקש לדעו מדוע שר הסעד לא הומיע לישיבה זו.

היו"ר ח. כהן מגוריי: בתחילת הישיבה הודיעו נציגי משרד הסעד, כי חסר חלה ולא יוכל להשתתף בישיבה זו.

ח. דרורית:

מדוע, את כן, לא הודיע המנהל הכללי

של משרד הסעד?

הוא נמצא בחוסר גדול.

מר קרמר: *מלך הסוף*

טרם הסתדר רצה למסור הודעה בקשר לתקציב, אך היות ולא הופיעו המסור לכם את ההודעה בעל כחה: כאשר הוקצב למשרד הסעד סכום של 1.800.000 ל"י הודיע שר הסעד במפורש שאינו מקבל את תקציב הממשלה ואין הוא רואה אותו כמתקציב מופתם, ולכן הוא רואה את עצמו חוטשי לדון בתקציב אשר לפי צרכי הסעד.

היו"ר ח. כהן מגורי:

הודעה זו מחזקת את בקשתי מתחילת הישיבה לדון על כל פעיף ופעיף ל חוד ולחשבות את שני התקציבים. התקציב שהוגש על ידי משרד הסעד מגיע בקרוב ל-4 מליון ל"י, והתקציב שאושר על ידי הממשלה מגיע ל-1.800.000 ל"י יוצא שהפרט הוא ב-2 מליון ל"י והפרזה זו אינני מביין.

מר קרמר:

עיינתי כבר קודם שאנו הנחנו עקרונות מסוימים ועל סמך עקרונות אלה הגשנו

את הצעת התקציב שלנו.

העקרון הראשון היה, לעבור ממסגרת קהילתית; שהיחה נהוגה בימי הועד הלאומי למסגרת של שירותים סוציאליים מדיניים. בימי הועד הלאומי נקבעו עניני הסעד לא לכי שיטה מסוימת של מדיניות מינסטית סוציאליה, אלא לפי הצרכים הדוחקים של המקומות השונים. התקציב האחרון של הועד הלאומי הגיע ל-4000 ל"י לחודש ומזה לקהילת ירושלים 1800 ל"י לחודש, ועתה מגיע תקציב יה שאושר על ידי שר האוצר ל-30.000 ל"י ומזה 7000 לקהילת ירושלים. יוצא, שבארסן יחסי מקבלת קהילת ירושלים היות פחות מאשר קבלה בימי הועד הלאומי. בימי הועד הלאומי הייתה האחריות לספול במקרים סוציאליים נתונה בידי הרשויות המקומיות והועד הלאומי רק השתתף בתקציב. מה היחה צורה ההשתתפות של הועד הלאומי? חל-אביב לא קבלה את התקציב באמצעות הועד הלאומי אלא במטריין מממשלת המנדט. ירושלים קבלה את ההשתתפות רק בצורה מוסדות מאורגנים.

בהצעת התקציב שלנו ערכנו חלוקה של

היטובים בארץ לפי מידת השתתפותו בתקציב הרשויות המקומיות לכי החלוקה הבאה: עיריות ומועצות מקומיות מבוססות מבחינה מוניציפלית וכלכלית כגון: חל-אביב, חיפה, בני ברק, נתניה, עפולה, ט"ת, רחובות וכו', אנו משתתפים ב-30 אחוז מתקציב הרשות המקומית; מקומות מאורגנים במחינה מוניציפלית ואינם מבוססים מבחינה כלכלית כגון: בנימינה, גדרה, הרצליה, זכרון יעקב, חדרה וכו' אנו משתתפים ב-50 אחוז מתקציב הרשות המקומית; מקומות מאורגנים למחצה כגון: ירושלים, טבריה, צפת, הרצליה ג', סטרת שלום, כפר אוננו, מגדיאל וכו' אנו משתתפים ב-70 מתקציב הרשות המקומית; מקומות בלתי מאורגנים, היינו ישובים נחשלים ומקומות נטושים כגון: באר-שבט, ג'מוסין, שירה, מסמיה, מירון, רמלה, תרשיה, תרביחה וכו' אנו משתתפים ב-90 אחוז מתקציב הרשות המקומית.

את ירושלים, אף על פי שהיא מאורגנת,

הכנסנו לקטגוריה של מאורגנים לאחצה מתוך מגמה להעלות אותה מירי מעט במעט לקטגוריה יותר מואימה, ויט להחביר שהיא הולכת ומתקרמת ויתכן שעוד השנה נוכל להוציא אותה מהקטגוריה הנוכחית ולהעביר אותה לקטגוריה אחרת.

לעיריית ח"א הצענו תקציב של 30%

אף על פי שמבחינה מוניציפלית היא מבוססת וגובה מסיה מכל תושב ותושב בטעור של 11 וחצי לירות-בו בזמן שרשות מקומית אחרת גובה רק 2-3 לירות לחודש- היות ולקחנו בחשבון את הפרורים ושכונות העוני וכן גם את שיכונת העולים.

ח. למדן:

מה היה אחוז השתתפותכם בשנה שעברה?

מר קרמר:

15 אחוז.

אנו מציעים השתתפות של 30% לסוג מסוים של מקומות, אבל אינני יודע אם נוכל להגשים זאת. כאשר נבוא לדיון על ההצעה המעשית, נוכל לראות באיזו מדה נתן הדבר להגשמה. בכל אופן זהו אחד הקוים למדיניות פוציאלית של מדינה. אנו רוצים לראות באיזה מדה אנו מתקרבים למדיניות זו. אינני יודע אם נצליח להגשים דבר זה בכל המקומות. יתכן שיהיו יוצאים מן הכלל, יתכן שנצטרך לקבוע יוצאי דופן.

עקרון שני הוא, סדור ילדים ופרור חולים כרוניים. עד עכשו היו מוסדות המבוססים מסדרים את הילדים לפי כוח הקליטה שלהם והיה זה מעין שוק. כאן המקום לציין, שבשטח זה ישנה יוזמה צבורית גדולה, ולכן איננו מעוניינים בכיקוח בשטח זה. מקום קליטה לילד עולה מחמת מאות עד שש מאות לירות, והיות ובידנו אינם האמצעים לכך איננו מעוניינים בכיקוח.

בעיה הבעיות בשטח זה היא, יצירה מקומות קליטה ומצד שני כיצד להביא לידי האדר את סדור הילדים בתוך מקומות הקליטה הקיימים, כי, הרי אי אפשר להכניס למוסד אחד ילדים נורמליים עם דביליות. כאשר קבענו תקציב למקומות הקליטה לפי קוליתקציה מסוימת, ובלי לפגוע ביזמה הצבורית ובהתחרות, הוא בא לידי בטוי בצורה של השתתפות ב-30 אחוז מדמי החזקה כל ילד בכל מוסד. ההתחרות ביצירה מוסדות קליטה קיימת לא רק בין הלשכות השונות אלא גם עם עליית הנוער. גם לעליית הנוער יש צורך במקומות קליטה נוספים. למעשה מקציבה הממשלה סכומים ניכרים ליצירת מקומות קליטה נוספים לעליית הנוער, בו בזמן שאנו מקבלים סכומים זעומים.

כדי למנוע התחרות חייבות כל לשכה וכל עיריה, בין אם הן נמצאות במצב טוב, או במצב נחשל, לקבל את השתתפותנו בהחזקה הילדים.

אנשים יכולים לקבוע, שאנו צריכים לטפל בסדור ילדים, אבל, לדעתי, שרות זה שלנו היה בולט את היוזמה הפרטית, שאנו זקוקים לה כל כך.

זהו עקרון שני, שהונה ביסוד תקציבנו - טטול במוסדות ילדים מכל הסוגים, ביניהם גם מוסדות סגורים, אשר בהם נמצאים הילדים 24 שעות.

הרב שאג: מר קרמר השמיע לנו במרוכז את שני היסודות של תקציב-הסדר המסד, יכל להיות שיטת עור יסודות. אני מציע, שמר קרמר ימשיך בשיטה זו, ויעבור להסוואת הסעיפים בין שני התקציבים, ויראה לנו היכן הם הקיצוצים אשר נעשו על ידי האוצר. ייחנן ישיבות, שהחומר הנדון בהן חשוב מאד, וישיבה זו היא אחת מהן, לכן אני מציע שכל חבר הועדה יקבל את הפרטיכל של ישיבה זו.

היו"ר ח. כהן מגוריי: אנו שמענו על יסודות תקציב מסדה המסד. אני מציע, שנערוך ויכוח כללי על דברי מר קרמר ואחר נעבור להשוואת העיקר מעיקר לפי הצעתו של הרב שאג.

מר יפה: אני מציע, שמר קרמר ימשיך במקירתו ואז תתקבל תמונה שלמה על כמה וכמה סעיפים.

י. גיל: זו הפעם הראשונה שאנו שומעים
סקירה מסוגה על מבנה תקציב משרד
הסעד, ואני מתפלא מאד, מדוע התמקדו את מר קרמר מלהמשיך במקירה זו.

ה. דרורית: הייתי רוצה לדעת, אילו שנויים באו
בתקציב. האם קצוץ הוצאות באופן פרללי,
או הוציאו ממנו מעיפים מסוימים. הייתי רוצה לשמוע דברים ריאליים בקשר
לזה מפי נציגי משרד הסעד.

ה. למרן: ברצוני לציין, שזו הפעם הראשונה
אנו נכנסים לדיון יחודי בשטח זה.
ברצוני לדעת אם ביכולתכם לתת לנו שתי אומדנות:

(א) מהו היחס שבין הוצאות הרשויות
המקומיות לבית תקציב משרד הסעד?

(ב) מה הן ההשקעות של המוסדות
הצבוריים בעבודה סוציאלית בארץ?

היו"ר ח. כהן מגורי: עתה, רואה אני, כי גם בין חברי הועדה
ישנם כאלה, אשר ענייני הסעד אינם
נהירים להם די הצורך. אני יושב בוועדה סוציאלית כבר 3 שנים ואני
יודע שהיחה מלחמה קשה עם הרלוות המקומית בקשר למטול הסוציאלית. אני
יודע שבנחניה אין כל משרד סעד, אלא הועדה המורכבת מאנשי צבור היא
המטטלת בענייני הסעד, ומדי שנה בשנה נלחמת על התקציב הנדרש לפעולות
אלה. אני מציע, כמי שהצפתי כבר קודם לכן, לעבור להשוואת המעיימים
השונים.

מר קרמר: בסקירתי התעכבתי על כמה עקרונות
יחודיים למבנה התקציב הרגיל של משרד
הסעד, ועתה אעבור לבעיות אחרות.

בימי הועד הלאומי הונהג עקרון,
שכל עולה חדש לאחר שהוא שונה בארץ בשנה - נחשב לחושב קבוע. בשנה
הראשונה הוא נמצא בטיפול הועד, הלאומי והמקומי ובשנה השניה
הוא עובר, באופן אוטומטי, לטיפול הרשות המקומית. עכשו נתקלנו
בהתנגדות חזקה מטעם המועצות המקומיות במדה שהועברו אליהן עוליים
למעלה ממחצית החושבים שהיה בהן עוד כה. לאמיתו של דבר אין להפעלם
מהתנגדות זו ואנו החשבנו דבר זה גם בחלוקת המקומות לפי השתתפותנו
בתקציב הרשויות המקומיות - כי קשה לומר, ששנה אחת זו תקומת
זמן מספיקה לקליטת אדם. גם לאחר שנה זקוק האדם לחוססת עזרה כזו
שיוכל להתחיל בחיי עצמאות.

ישנן עוד בעיות, וביניהן בעיה
הנוער העזוב. בעיה זו לא יכולנו להשאיר לרשות ע.ה הרשויות
המקומיות.

ישנם ילדים הנעצרים בתוקף החוק
על ידי המטרה ומועברים ליד קציני המבחן הרואים צורך להרחיק
ילדים אלה מסביבה מסוימת, היות והם מהווים סכנה לצבור, אבל אז
מתעוררת הבעיה היכן להחזיק ילדים אלה. ודאי שמעתם על כמה מקרים
שהיה צורך לשחרר ילבים כאלה, לאחר שנדונו למעצר, היות ולא היה
היכן להחזיקם, יש מקרים, שילדים אלה מועברים לבתי כלא של מבוגרים,
זכידוע לכם דבר זה מזיק ואינו רצוי.

א. סרמינגר: בוכחנו בכך בשעת בקורנו בבתי הסוהר
השונים. בבית הסוהר ביטו הוחזקו

9 ילדים בין הרבה מבוגרים.

מר קרמר: זו היא אינה בעיה של הרטויות המקומיות, אלא של המדינה בלבד.

ועתה לבעיה כללית - תוספת כוח אדם. מאז קום המדינה הוקמו כ-250 נקודות חדשות, וזה דורש הרחבת טירותי הסעד ותוספת בכוח אדם. אינני מעורר בעיה זו כדי שהועדה תכנס לדיון על הפרסונל של משרד הסעד. אינני חושב, שהועדה תמצא לנחוץ לעסוק בדבר זה לאחר שהיא יודעת איזה תפקידים מוטלים על פרסונל זה. כדי להגדיל את מספר העובדים המוציאליים שלנו, עלינו להרחיב את בית הספר לטרות מוציאליות. תקציב בית הספר אושר על ידי האוצר ולא היו כל חלוקי דעות בקשר לכך.

אנו מקימים קורסים קצרים הנמשכים ששה עד שבעה חדשים לעובדים מוציאלים על מנת לספק את הצרכים הדחופים ביותר. כן מקימים אנו קורסים לעובדים מוציאלים בין הערבים. על התקציב לקורסים אלה אין כל חלוקי דעות בין האוצר ובלינו והוא אושר. חסרים לנו עובדים מוציאלים במדה רבה, היות ולא התכוננו לכך, שבמסך שנתיים לעבור כל המסוגל המוציאלי לידנו.

ה. דרורית: כמה עובדים מוציאלים נקבל מבית הספר ומהקורסים ביחד?

מר קרמר: משלטה קורסים נקבל חשעים עובדים ומבית הספר שבעה עשר עובדים.

מר ימח: אני רוצה לחזור ולומר: אינני מביט על עצמי כפקיד של שר הסעד, או של משרד הסעד, אלא כפקיד של הממשלה ודבר זה מחייב אותי. אני מניח שכל אחד מחברי הועדה עבר על התקציב שאנו הכיננו, ויש לו מושג מסוים ממנו.

ברצוני להביא בפניכם בעיות אשר אינן נמצאות בתקציב משרד הסעד, אבל בעיות שחייבות פתרון על ידי משרדנו.

בעיה כללית היא הלשכה המוציאלית. אמנם תקציב לשכה זו גדל. אבל עתה הוא צריך לכלול עשרות מקומות חדשים אשר מקודם לכן נחשבו כמושביו עולים ועתה הם מקומות רגילים. לגוגמא: יהודיה, רמלה, לוד וכו' אשר הולכות וגדלות מטבע לעבוע. מספר הטבעה, למשל, קלטה לא פחות מחמש מאות מטפחות נוספות.

כבר אמרתי, שבמעוף סעד כללי חראו תוספת כללית של 150,000 ל"י בערך, אבל אם תקחו בחשבון שעכשו עלינו לטפל גם במקומות שהיו קודם בטיטולה של מחלקת הקליטה, הרי אין זו תוספת אלא קרעון, ולכן ישנם הרבה מקומות מקומות כמו, למשל, תל-אביב אשר במסך שנתיים לא קבלה כל תוספת, וממשיכה לקבל את אותו סכום שקבלה מממשלת המנדט.

גם הלשכה בירושלים זקוקה לתוספת. לשכה זו אינה עוסקת בעבודה מוציאלית, אלא במקרים דחופים ביותר, ולכן גם האנשים הנזקקים ביותר אינם פונים, היות ומענתם היא, כי ללשכה זו פונים רק "שנוררים".

גם המחלקה לטיפול בעולה חזקק עתה לתוספת ניכרת היות ואם קודם שוכנו 85% של העולים בשלט הערים הגדולות: יפו, ירושלים, חיפה ועברו במסך הזמן לחיים חקענים, הרי אין לנו מקומות כאלה לשכן בהם את העולים, ואותם האנשים אשר נשארים במחנות, נשארים ממהר זו שלא יכלו להתדר ולכן הם זקוקים לטיפול של המחלקה לטיפול בעולה. המוכנות גם היא מוכרחה לשנות את מחנות העולים ומחנות אלה נהפכים לשיכונים עולים הנזקקים גם הם לטיפול של המחלקה לטיפול בעולה. אינני רוצה להאריך בדבר.

על סעיף זה. רציתי רק להביא לחשומה לבכט, שהסעיף למסור בעולה
חייב השנה, באופן יחסי, לגדול באותה מדה שגדלים תקציבים אחרים.

י. לט: האם תקציבי שאר המחלקות גו יו ורק
תקציב המטילה למסור בעולה לא?

טסיה דרוריה: האם אתם הצעתם הגדלה לסעיף זה?

מר יפה: אני מודה ומתודה, כי אם אצלנו במסדר
המער ישנם חלוקי דעות בקשר ל-ד.

לבעית מדור הילדים לא אגע. זאת
עשה כבר חברי קרמר, אבל ברגע שאנו מדברים על ילדים אנו שוכחים
אח אלה אשר הביאו לנו את הילדים. רבותי, ענין הזקנים בארץ הוא
חמור במדה כזה שאינו נוסל בהתיסוחו מבעית הילדים. מגיעות אלינו
ידיעות, שזקנים מתגוללים ברחובות ובבתי הכנסת ואין מי שיגיש להם
כוס תה. עד היום לא הקימונו אף מוסד בטביל זקנים אלה. אם המדינה
לא חקה את הענין הזה בידיה ולא החחיל בהקמת מוסבי זקנים אזי
השרות הסוציאלי במדינה לא יעמוד על הגובה. המכומים הנדרשים להקמת
מוסבי זקנים הם גדולים אולם הם כדאיים, היות וזמן לשאת עוד את
מצב הזקנים בארצנו. שום לשכה סוציאלית אינה יכולה לטפל בזקנים.
איזו לשכה סוציאלית יכולה להוציא פחות של 500 ל"י עבור דמי החזקה
לכל זקן.

קיימת בעית הנכים, אשר לא ינק בה
אחה באריכות. ישנם שני מוסדות לנכים אשר אחד מהם נמצא בבית החולים
בקר חולים ואשר מצבו הוא למטה מכל בקורת.

קיימת בעית הרבילים אשר אנו התחלנו
לטפל בה רק השבוע.

כמו כן קיימת בעית העוורים. אין זו
רק בעיה של בתי חנוך לעוורים. בירושלים ישנו בית חנוך לעוורים
אשר בו נמצאים זקנים אשר מקומם אינו בבית חנוך והם מטריעים
לילדים המחנכים שם.

ד. נצר: האם אטטר לדעת כמה עובדים מקצועיים
וכמה עובדים סוציאליים ישנם במסדר
המער?

מר קרמר: היה זמן שהעליה הביאה אחה הרבה
עובדים סוציאליים, אבל לא כן העליות
האחרונות, ולכן אנו מקיימים קורסים קצרים לעובדות סוציאליות
אשר יש להן נסיון כל שהוא בעבודה סוציאלית, ואני צריך לומר
שהנסיון עליה יטה ויש בין עובדות אלו מנהלות לשכות סוציאליות
באופן משיע רצון. אני רוצה להביא לחשומה לבכט, כי נהלנו
מו"מ עם ארגוני עובדים סוציאליים באמריקה ובדרום אמריקה על
הבאת עובדים סוציאליים מסם, אך הדבר לא הצליח היות ואנשיהאלה
חובעים הוצאות הדרך ומטכורות גבוהות. יש אמנם עובדות סוציאליות
מהו"ל אבל הן בודדות. עובדות אלו צריכות לעבור הכשרה מוקדמת
כדי להכיר את תנאי הארץ.

ח. למדן: אני חוזרת על שאלתי, מהו חלקם של
המוסדות הצבוריים במעולות סוציאליות.

מר קרמר: קשה לענות על שאלה זו על רגל אחת.
על כל פנים אני רוצה לציין, כי
לפני זמן מה הקימונו מחלקה מיוחדת אשר הצטרך לקבל דין וחשבון
מכל המוסדות הסוציאליים על פעולותיהם ואני מקוה שבעוד זמן קצר
אוכל לענות על שאלתך במדויק.

היו"ר ח. כהן מגורי:
ברצוני להציע הצעה למדר. שמענו
אינטורמציה מקיטה מסי נציגי משרד
המסד נסתפק בכך, ונעבור לשאלות החברים. את הויכוח נערוך בישיבה
הבאה.

מר קרמר:
הייתי מציע, שנעבור לדיון על כל
סעיף וסעיף.

הרב שאג:
היות וזמננו מוגבל, הייתי רוצה
לדעך כמה זמן יקח דיון כזה.

מר קרמר:
אני חושב שהדיון ימשך 3/4 שעה.

נ. הרפז:
היות ואנו צריכים להיגות את הישיבה,
אני מציע שנקיים מחו לישיבה שניה
ובה יערך הדיון הנ"ל.

ד. נצר:
אני מציעה, להזמין לישיבה הבאה
עוד שני מנהלי מחלקות של משרד
המסד: אח מנהל מחלקת המסדל בנער ואח מנהל מחלקת העליה, ואז
נוכל להתחיל בדיון כללי אשר יסתיי בדברי החברים.

ח. למדן:
ערך הדיון שלנו הוא בריכוזו ולא
בפיזורו. אני מציעה לשאול את חברי
הועדה מי מהם מוכן להמשיך היום בישיבה, ובאם הרוב יסכים להמשיך
בישיבה, נמשיך ונתחיל בדיון.

א. חבורי:
אנו יושבים כאן לא רק מחברי הועדה
לשירותים צבוריים אלא גם מחברי
הכנסת ובחור כאלה אנו מעוניינים בנחר פרטים, ולכן אני חושב
שטוב היה לה היה נוכח כאן נציג משרד האוצר והיה מסביר לנו מדוע
קוצץ חקציב משרד המסד האם רק מחוץ חומר כסף או מחוץ אי חשיבותם של
סעיפים שונים.

י. גיל:
לבירור זה יש בעצם שתי מסרות.
א. שבויוכוח הכללי במליאת הכנסת אשר
בו ישתתפו ודאי כמה חברים מועדת השירותים הצבוריים יגוללו החברים
האלו את צרכי משרד המסד ואת הקימות שנעשה למשרד זה על ידי
הממשלה, ב. להסגט עם ועדת הכספים ועם שר האוצר ולבקט מהם להגדיל
את הסעיפים המקוטחים של חקציב משרד המסד.

ח. דרוריח:
אני חושבת בהצעתה של הח' נצר
להזמין לישיבה הבאה את שתי מנהלות
המחלקות. אני רוצה לשמוע מסי נציגי משרד המסד מהו המנימום המנימום
שבו יכול לעבור משרד המסד. יתכן שנדרש הגדלה, ויתכן שנוכל לשנות
אח מבנה חקציב משרד המסד מבחינת.

נ. הרפז:
אני מציע, שנציגי משרד המסד יגישו
לנו בכתב את חביקותיהם לגבי חקציב
משרד המסד.

מר יפת:
אסור לנו לעשות דבר כזה.

א. הכרמלי:
ברצוני להעיר הערה למדר. הישיבות
הבאות. קודם כל עליכם לזכור זביום
"לישי הבא לא כל החברים יוכלו להגיע בזמן לישיבה, כי זהו יום
אחרי חג השבועות; שנית, מחר אין כל אפשרות לקיים ישיבה וניה,
כ מחר מחקימת ישיבת ועדת התנוך וכמה חברים מועדה זו מסתמנים בה.

בצעתי כבר בישיבה הקודמת, ואני
חוזר על הצעתי עכשו: עלינו להזמין את נציג האוצר לישיבה הבאה
כדי שיבהיר לנו את עמדת האוצר לגבי המעיינים השונים של הקציב
משרד המעד.

היו"ר ח. כהן מגורי:
אצביע את הצעתה של הגב' למדן
להמשיך היו"ר בישיבה זו.

מי בעד הצעת הגב' למדן להמשיך
בישיבה - מיעוט
מי נגד - רוב.

ההצעה נדחת.

היו"ר ח. כהן מגורי:
אני חושב, שגם ההצעה על קיום
ישיבה מחר יורדת מעל הפרק.

אינני מסכים לדבריו של מר יפה,
שאמור להם להגיש את תביעותיהם בכתב לחברי הועדה, ואני מציע
שנציגי משרד המעד יגישו לנו הקציב ביניים. זאת אומרת מהן תביעותיהם
וכמה אושר על ידי הממשלה.

מר יפה:
אנו הגשנו הקציב, אשר לפי הבנתנו
הוא מנימוס שבמינימום, אבל את האוצר
טוען שאינו יכול להקציב לנו הקציב זה, הרי מחו בתנו לכלכל את
העניינים בהקציב שאושר.

ח. למדן:
לפי דעתי, אנו מערבבים כמה תחומים.
יש תחום אחד שהוא היקף הקציב,
וחתום שני תלוקתו הפנימית של הקציב. לדעתי, עלינו לדון רק בתחום
הראשון. אני רוצה להעיר, שועדת השירותים הצבוריים לא תקבל החלטה
אחידה בקשר לתחום הראשון היות והיא מורכבת מסיעות שונות, יליל
סיעה ישנה עמדה משלה, לכן אנו צריכים רק לשמוע מכל הספרות והחלטות
חגבטנה אצל כל אחד ואחד. אני מציעה "נמשיך את שאר הישיבות ונקו
זה של שמיעה אינספורמציה מכ על הקציב בכללו.

מר קרמר:
אני רוצה להעיר, שעד עתה דברתי
רק על עקרונות הקציב ועוד לא
ייחסי ראיון מדה הקציב שאושר על ידי האוצר אינו ממלא אחרי
דרישותי. אני רוצה לאיין, שיחכן שבסמוכים אחוז ישנן נקודות
משותפות בינינו ובין משרד האוצר. כאן נתקבל הדו"ס שכאילו אנו
דוחים את הקציב שאושר על ידי משרד האוצר. אין זה נכון. אין
כל סתירה בינינו ובין האוצר.

ד. נצר:
לדעתי, עלינו לשמוע מטי נציגי
משרד המעד רק אינספורמציה, את
ההחלטות והסיכומים יעשה כל אחד לעצמו, ובאם יהיה צורך נסנה

לוועדה הכמסמים, אבל גם לכך יש עוד טנאי, כי וועדה הכמסמים חדרון
על התקציב רק לאחר שיגמר הדיון במליאת הכנסת.

אני חוזרת על הצעתי להזמין עוד
שני נציגים ממשרד המעד כדי שיחנו לנו הסברה יותר מקיפה בשאלות
שונות.

היו"ר ח. כהן-מגורי:
אני חוזר על הצעתי לעבור לדיון
על פל סעיף וסעיף. כן. אני מציע
להזמין את שר המעד לישיבה הבאה בכדי שיסביר לנו את המיתירה
בין התקציב שהוגש על ידי משרד המעד והמגיע ל-4 מליון ל"י ובין
זה שאושר על ידי הממשלה והמגיע ל-2 מליון ל"י.

מר קרמר:
לדעתי, לא יחבן להזמין שני מנהלי
מחלקות מטוימות ולא להזמין את
שאר מנהלי המחלקות.

ח. דרורית:
אני מחננרת לדעתו של מר קרמר. גם
בשנה שעברה, בטעם הדיון על תקציב
משרד המעד, הזמנו את מנהלי המחלקות הללו, ואינני מבינה מדוע
אי אפשר לעשות זאת הפעם.

הרב שאג:
אני מציע, בהתאם למה שהציעה הגב'
נצר, להזמין את משרד המעד והוא
ישלח כפי הבנתו את האנשים המתאימים.

היו"ר ח. כהן-מגורי:
אני מציע הצעה נוספת. היות וכל
סעיף קטור במחלקה מטוימת, אני מציע
להזמין לכל סעיף את מנהל המחלקה שאליה קטור הסעיף הנדון.

נ. הרטז:
אני מציע, להעמיד להצבעה את
ההצעות השונות.

היו"ר ח. כהן-מגורי:
מי בעד ההצעה להזמין את משרד
המעד שני שר המעד? רוב.
ההצעה נחקבלה.

היו"ר ח. כהן-מגורי:
בישיבה הקודמת נבחרה ועדה לטפול
בתלונת מגן-דוד אדום אך עד עתה
לא נמצא כל פתרון, בכל אופן עשינו את הכל כדי למנוע את בצוע
צו הפנוי.

ח. למדן:
אני מציע לקבל החלטה האומרת: לאור
ההצעה החדשה, מליטה הועדה את כוחה
של הועדה המצומצמת להמשיך בטפול, ולמנוע את בצועו של צו הפנוי.

ההצעה נחקה בל"ה.

ד. נצר:
ברצוני לשואל את נציגי משרד המעד
שאלתא אשר אינה נוגעת לעניני התקציב.

משרד המעד קבל הזמנה להשתתף בוועדה פוּציאלית בין-לאומית. רצייתי לדעת על סמך מה ולטי איזו שיטת עבודה סנה משרד המעד אל אדם מחויב בהצעה לקחת על עצמו את היוזמה לארגון ההשתתפות בכנס זה.

היו"ר ח. כהן מגוריי: האם אפשר לדעת למי נמסרה הצעה זו?

ד. נצר: לגב' כגן.

היו"ר ח. כהן מגוריי: אם כן, ברצוני לשאול, איזו עמדה הייתה נוקטת לו הייתה נמסרה הצעה זו לארגון אמהות עובדות.

ד. נצר: אני מבקשת את היו"ר להסיר את שאלתו. שאלתי את שאלתי באופן רשמי ולא הזכרתי כל שום ברצוני לדעת רק למי איזו שיטה נמסרה ההצעה הזאת.

א. חבוריי: אני חבר בוועדת חוקה, חוק ומשפט ובוועדה זו נהוג בכל ישיבה להקצות מחצית השעה לשאלות וחשובות בקשר לעניינים חוננים הנוגעים למשרד המספטים, ובאם היר יכול לענות במקום הוא עושה זאת ולא הוא עונה על השאלות בישיבה הבאה. הייתי מציע להכניס נוהג זה גם בוועדת השירותים הצבוריים. לדעתי, שאלת הגב' נצר אמנה חורגת ממסגרת אותן השאלות הנשאלות בוועדת החוקה, חוק ומשפט, שהשר מטיב עליהן.

מר יפת: אני מציע, שהיו"ר יטנה במכתב אל משרד המעד בקשר לשאלתה זו.

ד. נצר: אין כל צורך במכתב. שאלה זו הכניס למרטיבל ואפשר להשיב עליה.

מר יפת: אני, גם כן חרטב, שהמכתב לא יעלה ולא יוסף, אני יכול לחת לכת את החיובה עכשו, אבל אני חרטיב שמוטב לברר את השאלה הזו לכל מרטיה ול חת את החשובה בטובע הבא.